

„Az együttműködésünk folyamatos, együttélésünk most kezdődik”

Isten hozta önöket! Isten hozott benneteket! Szeretettel köszöntök mindenkit férjem nevében is, akit sajnós a politikai munkája szólít most el innen, hogy nem közöttünk van, hanem a parlamentben tevékenykedik.

Három gyertya ég az adventi koszorún – az advent utolsó harmadában vagyunk, ez az elcsendesedésnek, a számvetésnek az időszaka.

A több mint hetvenéves Művelődési Intézet életében az utolsó évtized a változás évtizede volt, és 2012-ben Závogyán Magdolna igazgató asszony vezetésével ez az intézet egy teljesen új útra lépett. Látszik ez abban is, és nyilván már ez is számottevő változás, ami a névváltozás: Nemzeti Művelődési Intézet. Egy magyar nemzetet akar szolgálni ez az intézet, ez a felépítési rendszer. És ez az út, nyilván, mint minden új út, nem könnyű, nem is rövid, nehéz ezen az úton végigmenni, azért is, mert civilszervezetekre épít, alulról építkezik, az egyéni, öntevékeny munkára, a civil szerveződések, közösségek tapasztalatára épít, rájuk támaszkodik, és bekapcsolja a Kárpát-medencei magyarságot is ebbe a munkába.

Az igazgató asszony és vezetőtársainak, az újságot elindító és

azt szervező, szerkesztő csapatnak a munkája, illetve azok a képzések, amelyeken önök is részt vettek, mára már számottevő eredményre büszkélkedhetnek.

Intézményünkkel, a Lakiteleki Népfőiskolával jogilag 2017 januárja óta dolgozik együtt a Nemzeti Művelődési Intézet, de mi már a '90-es évek végétől, közel 20 éve dolgozunk együtt Beke Pálnak köszönhetően, személyes ismeretségünk kapcsán. Ő hiteles személyiség volt számunkra itt a Népfőiskolán, és elindítottuk azt a képzési kollégiumok formájában, amelyek előkészítették a változtatási folyamatot a Művelődési Intézet életében. Ezekre a változásokra a kor-

mányzat is rábólintott 2011-ben, és köszönet azért igazgató asszonynak és a társaknak, hogy ezt az utat merték választani, aminek köszönhetően ezen az úton, most már együtt önökkel, haladunk. Együtt haladunk nyilván oktatásban, képzésben, és eljutottunk oda közös munkánk eredményeképpen, hogy az országos központ itt épülhet fel a lakiteleki Népfőiskola területén. Egy olyan gyönyörű és egy minthaértékű épület külső formájában, megjelenésében, amilyen a belső munkája is, amelyben jó szívvel vehetünk részt, követhetünk mindannyian.

Tulajdonképpen a Népfőiskola is változik, ahogyan a Művelődési

Intézet is változik, és lassan már nem Népfőiskola Alapítványként hirdetjük majd magunkat, hanem Hungarikum Ligetként. Ahogy a férjem szokta mondani, hogy Hungarikum Liget, leánykori nevén Lakiteleki Népfőiskola. Szükséges ez a változás azért is, mivel a Népfőiskola Alapítvány egy nonprofit alapítvány, feladata az oktatás, felnőttképzés, és ez nem rentábilis. Pályázunk költségvetési pénzekre, más egyéb lehetőségekre, hogy a képzést támogatni tudjuk, mert a hallgatók, akik ide érkeznek, a bekerülési költségnek csak a 10-15%-át fizetik, a többit nekünk kell hozzátenni, ezért, hogy ez megteremtődjön, és ne legyünk kiszolgáltatva, szükséges volt végiggondolni nekünk is, hogy hogyan tudunk változni. 2013-ban pályáztunk a kormányzathoz, hogy újabb beruházások születhessenek itt, a Népfőiskola területén, és legyen olyan szálláshelyünk, olyan férőhelyünk, legyen olyan konferenciatermünk és legyen olyan egészséges életmódra, sportra nevelő rendszerünk, amely már nem csak nonprofit jellegű, amelyet ki tudunk ajánlani a saját képzéseinken túl, amelyek lefoglalják a mai éttermi és szálláslehetőségeinket. Profitorientált részek kellenek

ahhoz, hogy saját lábon meg tudjunk állni. Akik a '90-es évektől a kollégiumokban részt vettek, akár hallgatóként, akár előadóként, látják ezeket az apró lépéseket a változtatásokra. Most ez fölgyorsult. Amit papíron évekig terveztünk, látványosan épülnek a falak, az új épületek. 2020 végére a szállodánkhoz épül egy kis wellness részleg, hogy a termálvízhez vendégeink a szállodán belül jussanak. A falu felőli részen, épül egy kemping, épül egy nyitott és zárt fürdő, strand és egy gyógyászat. A környező városok, Kiskunfélegyháza, Kecskemét kórházai, talán még Szolnok is, nagyon terheltek,

a rehabilitációt nem tudják teljes mértékben vállalni, ezért örülnek, ha Lakiteleken lesz lehetőség rá, hogy kajaíjanak ide betegeket gyógyulásra. És a Jóisten bizonyára velünk van, hiszen az alattunk lévő víz nem csak termálvíz, hanem gyógyvíz is. Az a minőség, ami a hajdúszoboszlói, cserkeszőlői és hévízi. Hogyha, reményeink szerint '21 januárjára működőképes lesz, önöknek is nyújt majd fölülést abban az időszakban, amikor nálunk tartózkodnak, vagy az itt dolgozóknak. Úgy hallom, nem kis létszám fog itt dolgozni a gyönyörű szép épületben.

Eddig az együttműködést próbáltuk és nagyjából összecsiszoltunk, úgy az oktatásban, mint a szervező munkában. 2020-ban is nyilván folytatódnak az oktatások, kisebb létszámúakat maga az intézmény úgy épült, hogy el tudjon látni, de étkeztetésben, ha szükséges, szállásban, sportban, tehát minden egyébben rendelkezésére állunk az intézménynek.

Reményeink szerint folytatódik a Lázár Ervin program, nagyon hasznosnak gondoljuk tanárok képzését, fiatalok részvételét a kultúrában, hogy résztvevői legyenek a színházak, operaház előadásainak, ismerjék meg a kultúrának ezt a részét is. Kiállításokat, táncházakat látogassanak, legyenek kü-

lönböző, nem itt helyben történő együttműködési formák.

Trianon évfordulója lesz a jövő évben. A trianoni ünnepségünket október 3-án Budapesten, egy terményáldással kötjük össze, itt körülvesz minket 64 vármegye címere, ez a 64 vármegye vesz majd részt egy-egy terménykosárral a terményáldáson, és ezeket a kosarakat elviszik – előre megszervezetten – óvodákba, iskolákba, akár Budapesten, akár Pest környékén is. És ennek a napnak lesz egy olyan mozzanata a Nemzeti Művelődési Intézet új épülete előtt, az udvarán, hogy a 64 vármegye az általa hozott földet ott elhelyezi. Megjelenik a Nagy-Magyarország az intézménye közelében. És, ami fontos, meg kell nyitni majd, át kell adni ezt a gyönyörű intézményt. Ez is közös szervezésben valósul meg, a Nimród napok keretében, több napos rendezvény keretében, a jövő év áprilisában. Mi itt a Népfőiskolán februárban Béres Józsefnek szobrot avatunk. Erre is szeretettel várunk mindenkit.

Nagyon nagy eredménynek tartom a Komatál programot, amiben reményeink szerint tudtunk segíteni. A hagyománynak a megismerése és annak éltetése, tovább vitele rettentően fontos feladat. Fontos

azért is, mert a hagyomány változik, kopik. Ha most csak a keresztelőre gondolok, régen az nem volt divat, hogy testvért vagy rokont választottak keresztszülőnek. És nem egy keresztszülője volt egy gyereknek. A menyecskének az összes volt lánybarátnője keresztanya volt. Volt, akinek 5, 8, 10 keresztanyja volt. Ha már házások voltak, a férjük keresztapák. És ez azt is jelentette, hogy amikor a kicsit megkeresztelték a templomban, és elindultak hazafelé a kicsivel, akkor a keresztszülők kézzől kézre adva vitték a templomtól a házig az újszülöttet, a megkeresztelt kereszt kislánykát, vagy fiúcskát. Szépszokás volt. Jó lenne visszahozni ezt is. Mert a komatál vitelében nyilván ők is, elsősorban ők vettek részt. Nyolc-tíz felé, többfelé oszlott a feladat. Nyilván hosszabb ideig tudtak segíteni, és segítettek is. Majd azt érezte a megkeresztelt, hogy sokan figyelnek rá. Jó dolog volt, teljesen körülölelve minden egyéb megjelenésében.

Ami nagyon fontos, szintén közös munka, az a Kárpát-me-

dencei értéktáró kollégiumok. 2014-ben indította a Népfőiskola, de nyilván az intézet is számtalan Kárpát-medencei kapcsolattal működik. 5 év alatt 25 könyv készült. 25 területet szondáztunk meg. Ez 540 települést jelent a Kárpát-medencében. A programban több mint ezer főiskolás, egyetemista vett részt. 51 ezer személyt tudtunk megszólaltatni. Több mint 20 ezer kérdőívet töltöttünk ki, 34 egyetemen, főiskolával volt kapcsolatunk, ezek Kárpát-medenceiek is. Volt olyan kollégium, ahol a területen csak öt magyar lakta település volt. A Zenta kollégiumunk ilyen volt. Azt nyilván nagyon nagy mélységig föl tudták tárnai a gyűjtők. Viszont Kárpátalján több mint száz települést mértünk föl. Ez a munka eredményes és hasznos, nemcsak az ott élő magyaroknak, hogy érezzék, hogy figyelünk rájuk, törődünk velük, hanem a fiataloknak is, akik résztvevői a feltárásnak. A különböző egyetemekről összeismerkednek, barátságok szövődnek. És ezt követően másképpen gondolkodnak, akár egy Partiumra, akár egy Kárpát-aljai területre. Nagyon-nagyon fontosnak tartjuk, hogy ezt a programot folytassuk. Terveink szerint 2020-ban is négy ilyen kollégiumot indítunk. Felvidéken, Délvidéken, a Nyikó mentén, az Ipolyságban. Azt tapasztaljuk, hogy nagyon élvezik tanárok, diákok, akik ebben részt vesznek.

Az együttműködésünk, a Művelődési Intézeté és a Népfőiskoláé folyamatos, és így is lesz jó. Az együttélésünk meg majd ez után kezdődik. Áprilistól, ha belakják az intézményt, szomszédok leszünk, össze kell csiszolódjunk. Én ehhez a munkához kívánok nagyon jó erőt és egészséget mindannyiunknak, és kívánok áldott karácsonyt!

LEZSÁK SÁNDORNÉ a Lakitelki Népfőiskola igazgatója.